

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΕΔΕΥΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΛΟΤΕΙΝΟΣ

Στῆς Βουλῆς τὴν δλάμανση ράχη
Νά, τοῦ Κόντε ἡ δόξα μονάχη
Τὸν Μπουφίδη σιγὰ στεφανώνει
Στοῦ Προέδρου τὴν ἔδρα καὶ πάλι
Κι' ὁ Μουγκὸς ἀπὸ πίσω μονιζώνει
Μὰ μαζεύει κλωτσιὰς ἀπ' τὸ Ράλλη!
Ὁ Λε-Κόντες μὲ λύπη μετράει
Τοὺς φαγάδες ἑκατὸ καὶ ἑννέα
Ὁ Θεωρῆς τῆ Θεωώρα β α ρ ἄ ε ι
Καὶ τὴν κάνει εὐθύς . . . δεκανέα.

Τὸ «ΦΛΕΡΤ» θὰ ἐκδίδεται τοῦ λοιποῦ κατὰ ΠΕΜΠΤΗΝ, ὅπως καὶ πέρουσι. Τὸ «ΦΛΕΡΤ» ἔχει μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας κυκλοφορίας ἐν Ἀθήναις, Πειραιῖ, Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ. Τὸ «ΦΛΕΡΤ» ἔχει Συντάκτας τοὺς πρώτους Σατωρικοὺς καλὰ μους τῶν Ἀθηνῶν.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ἘΚΔΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ τῆς Βουλῆς ἀπασχόλησε τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Ἡ κυβέρνησις ἀληθῶς ἐκινδύνευσε νὰ πῆσῃ, ἀλλ' ὁ Ἔρως ἐμεινεν ἀνεπηρέαστος. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Ἔρως δὲν ἀνήκει εἰς κανὲν κόμμα. Λέγεται κομματάρχης μόνον ὁσάκις κατοικεῖ εἰς ὠραία στήθη τὰ ὁποῖα ἀνῆκουν εἰς ... κόμματα.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, παρετηρήθη μεγάλη συρροὴ κυριῶν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ τὸ σπουδαιότερον, παρευρίσκοντο πέντε κυρίαι ἔγκυοι. Τοῦτο τὸ ἀναφέρομεν ἀπλῶς καὶ ἐκ χρονολογικοῦ καθήκοντος, καθόσον τὸ «Φλέρτ» δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξασκηθῇ Ἐλεγχος ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέστου τοῦτου γυναικείου δικαιώματος, ἐκτός ἐὰν ἐπέμβῃ ὁ Διεθνὴς Ἐλεγχος, διότι οὗτος ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του τὰς ὑπεργύους προσόδους.

Ὁ κύριος Μπουφίδης ἔλαβεν 109 ψήφους. Σημειωτέον ὅμως ὅτι οἱ ὑπὲρ τὰ 55 ἐτη βουλευταὶ, ἔρριψαν λευκὸν ψηφοδέλιον μὴ δυνάμενον λόγῳ τῆς ἡλικίας των νὰ πράξουν ἄλλως. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἤρχισαν, παρακολύεται ὅμως πολὺ ἡ πρόοδος αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς πληθώρας τῶν κυριῶν εἰς τὰ θεωρεῖα. Οἱ νεαρότεροι βουλευταὶ κάμνουν ἐρωτικὰς ἐξομολογήσεις, ὑπὸ τύπον ἐπερωτήσεως. —Κύριε πρόεδρε... (Δηλαδή: Ψυχὴ μου). Φρονῶ ὅτι ἡ κυβέρνησις παρανομεῖ (= φρονῶ ὅτι ὁ ἄνδρας σου μᾶς ἔχει ἐννοήσει). Ἡ κυβέρνησις διὰ τῶν 109 ψήφων εὐρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ (=Κοκκίνα μου ἀπόψε δὲν θὰ τὰ... κατὰ φέρον καλὰ). Δὲν θὰ παρατείνω τὸν λόγον κ. Πρόεδρε (= Δὲν θ' ἀργήσω μπεμπέκα μου... Μία κ' ὄξω!). Ἐπιθυμῶ ἐπὶ τέλους κ. Πρόεδρε, νὰ εἰσέλθωτα χέως εἰς τὸ κύριον θέμα.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Δὸν Ζουάν τοῦ «Φλέρτ» δὲν λείπει ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ ἀρχίζει: —Μπουφίδη μου, τί καρτερεῖς ἐκεῖ στὸ Προεδρεῖο; σου μείναν ἑκατὸν ἐννὴν ρουσφετολόγοι φῖνοι κ' οἱ πεινασμένοι εἶνε πολλοὶ καὶ με αὐτὸ τὸ κρῦο ἂν δὲν κατέβῃς ἀπὸ 'κεῖ δὲν ξέρω τί θὰ γίνῃ.

—Ἐλα νὰ δώσης τὰ κλειδιά, πέσε νὰ προσκυνήσης κ' ὁ καπετάνιος Θεοδώρης θὰ σοῦ τὸ συχωρήσῃ τὴν ἔδρα σου ὀλόθερμη στὸν Τσαρλαμπᾶ ν' ἀφήσης θέλει τὸ κουδουνόχερο καὶ κείνος νὰ βαρέσῃ.

Αὐτὰ με βροντερῆ φωνῆ φωνάζει ὁ Καραπάνος μὰ ὁ Μπουφίδης σοβαρὸς βαράει τὸ κουδούνι καὶ πιάνοντας τὸ μούσι του φωνάζει ὑπερηφάνως: —Ἐγὼ καλὰ τὴνε κρατῶ, κ' ἄς μὴ μείνῃ ρουθοῦνι.

—Ἐχω μακρυὰ τόσον καιρὸ ἀπὸ τὴν ἐξουσία καὶ τώρα ποῦ τὴν ἐπίασα με φοῦρκα καὶ με χάρι τώρα ἐσεῖς κ' ἂν σκούζετε, σὲ με δὲν νοιάζει τρεῖα. Τὴνε κρατῶ σφιχτὰ σφιχτὰ γιατί εἶμαι παλληκάρι καὶ ὄχι σὺν τὸν Τσαρλαμπᾶ τὸ γέρο τὸ σαλιάρη.

Ἄλλο σπουδαῖον ζήτημα αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος, συνταράξαν πολὺ τὰς Ἀθήνας, ὑπῆρξαν αἱ ἀποκαλύψεις τῶν «Καιρῶν» διὰ τὸν Δασικὸν γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου. Τί κακὸς ὄπλαδὴ ποῦ εἶνε ὁ τύπος ἐν Ἑλλάδι!... Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κάμνῃ τὰς ἐπιχειρήσεις του, ἂν δὲν δώσῃ λογαριασμὸν εἰς αὐτοὺς τοὺς αὐθάδεις Δημοσιογράφους!..

Τί φταίει ὄπλαδὴ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸν περιεβάλλον τόσον ἀγρίως διὰ Στεφάνου ἐκ Κοφινῶν;... Ὁ Στραβὸς ποιητὴς τοῦ «Φλέρτ» τόσον συνεκινήθη, ὥστε ἐνδακρυς τὸν προσφώνεῖ: —Πῶς μᾶς θωρεῖς ἀκίνητος; ποῦ τρέχει ὁ λογισμὸς σου; γιὰ κείνα ποῦ σοῦ γράψανε καθόλου μὴ σὲ νοιάζει ἐσὺ καλὰ τὸν ἔκαμες τὸν ὑπολογισμὸ σου ὅτι καὶ δάσος θηλυκὸ τὰ χρήματα τὰ βγάζει.

Λένε πῶς ἔχεις τάχατε ἐσὺ ξενοδοχεῖο Κι' ἂν ἔχῃς τάχα τί θὰ πῆ; Δὲν κάνεις τὴ δουλειά σου; φαίνεσαι καὶ φιλόανθρωπος μέσα σ' αὐτὸ τὸ κρῦο; μὴ δίνεις διόλου προσοχὴ, μὴ σκάσεις τὴ καρδιά σου.

Καὶ τρύγαγε τὰ δάσιν σου καὶ δὴ πανελευθέρως καὶ πίνε καὶ Σαμιώτικο, ἂν ἀγάπῃς κραιπῆς εἶνε ἡ «Εὐρώπη» σου μοναδικὸς μᾶς ἔρως τὸ Χαρσινόπια ταχτικά, συμμαζεύε τα σὺ.

Ἀλλὰ καὶ τὸ κρῦο δὲν τὸ λησμονεῖ τὸ ἡμέτερον Enfant Gâte, καὶ πληρὲς παραπόνου φωνάζει:

Βορρηῆς φυσάει κ' ἀνεμοζάλα καὶ μᾶς πλακώνει ἡ παγωνιά κανεὶς δὲν θέλει νὰ ξεπροβάλλῃ κ' ὄλοι μαζεύονται στὴ γωνιά. Κάνει ἀλύπντο, δριμὺ κρῦο ἔλα, χρυσὴ μου, στὴν ἀγκαλιά ἔλα καὶ εἶνε καιρὸς γιὰ δύο ἔλα ν' ἀρχίσουμε χάρδια, φιλιὰ.

Ἐλα τὰ πρώτα μᾶς νὰ θυμηθοῦμε ποῦ πάντα παιζάμε σὺν τὰ πουλιά ἔλα καὶ πάλι νὰ ζεστὰ θοῦμε τὴν πρώτη ἄς πιάσουμε πάλι δ' οὐλεῖα.

Ἐλα καὶ ἔρωτας θὰ μᾶς θερμάνῃ ἔχουμε φλόγα κ' οἱ δυὸ γεμάτη ὅποιος φιλιέται ποτὲ δὲν χάνει εἶνε παράδεισος τὸ... κρεββάτι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΔΕΝΑΡΟΣΤΟΙΧΙΑ. — «Φλέρτ» καὶ φλέρτ. (Κατὰ γυναικὴν ἀναζήτησιν). ΟΛΟΣ ΕΡΜΟΥ. — Παραφροσινὴ ἐξ ἔρωτος. (... Τρέβα κ' ὀδέλλω...) ΖΑΠΠΕΙΟΝ. — (Κατὰ Κυριακὴν). Ἐρημῆν!.. (Σπαρτακτικὴ τραγωδία). ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. — Σελίγωμα διὰ τῶν λογίων. (Διότι ὁ ἔρως εἶνε... τυφλός). ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ. — Ζαχάρωμα κατὰ φαντασίαν. (Τραγωδία με χέρι).

Ο ΑΒΑΗΡΙΤΗΣ

ΤΗΣ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ

— «Χρόνια πολλά», κ' «Εὐχαριστῶ» καὶ «Χαίρετε», Ἀκούγονται στήν κάθε μιὰ γιορτῇ. Κι' ὅποιος δὲν ἔχει τὴ γιορτὴν τὸν νύττειται, Καὶ τρέχει τὸν γιορτάζοντα νὰ βεῖ.

— Μὰ στή γιορτῇ μου μὴν' ἐτοιμοζώσαστε Νὰ κάνετ' ἐπισκέψεις γιορτιναῖς, Γιατ' ἔχετε ὄλοι τὴ γιορτῇ σας σήμερα Ἄνδρες, γυναῖκες, γέροι καὶ γορηαί.

Καὶ τάχατες — Γιατί; θὰ μ' ἐρωτήσετε. — Γιατ' ἔχει τ' ὄνομα ποῦχω κ' ἐγὼ Κάποιον κομματὶ ἀπ' τὸ σὸμά σας Ἐνα κομματὶ ἀπ' ὄλα πὺδ γλυκό.

— Δὲν τῶβρετε; Βιάζετε τρεῖα γράμματα, Κι' ἀπ' ἴδιονομα τ' εἶνε μείνη τὸ κομματὶ, Κι' ἂν δὲν πιστεῖται πῶς εἶνε ζάχαρη, Ρωτήστε τὸ... φιλόσοφο Σωκράτη.

Ο ΝΙΚΟΛΗΣ

Το Διηγηματικὸν Μᾶς

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΝΥΞ

— Ὁχ, κ' ἂν μυριστῶ τίποτα!... Κι' ἂν μυριστῶ τίποτα... Δυστυχία της, δυστυχία της... Θὰ τὴν πνίξω, θὰ τὴν σκοτώσω...

Καὶ εἶποι πάντοτε ἐμονολόγει, ὅπου καὶ ἂν ἐστέκετο ὁ κ. Ἡλίας Χαρούνης.

Μὰ καὶ δὲν εἶχε ἄδικον νὰ ἦναι εἶτοι ἔξω φρενῶν ὁ ἄνθρωπος. Τόσας ἀνωτόμους ἐπιστολάς εἶχε λάβει, τόσους τοῦ εἶχαν ψιθυρίσει, τοῦ εἶχαν σφουρίξει στὸ αὐτί, ὅτι ἡ σύζυγός του, ἡ κυρία Ἐδανθία Χαρούνη, τὸν ἠπάτα με τὸν κ. Τάσον Ἐυλαγκούρη, τὸν νεαρὸν ἐκ Τρινακρίας βουλευτὴν.

— Ὁχ, κ' ἂν μυριστῶ τίποτα, κ' ἂν μυριστῶ τίποτα... Θὰ τοὺς σκοτώσω ὀρισμένως καὶ τοὺς δύο.

Ἔτσι πάντοτε ἠπειλεῖ ὁ κ. Χαρούνης, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ τοὺς συλλάβῃ, νὰ μυριστῶ τῆ ἴπποτε, ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε...

Καὶ ναί μὲν ταχτικά ἡ κ. Ἐδανθία ἐπήγαγεν εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν Κυριῶν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τοῦ ἐφείνετο τοῦ κ. Χαρούνης ἀρκοῦσα ἐνδείξεις ἐνοχῆς. Εἰς τὴν Βουλὴν οἱ νεαρότεροι τῶν βουλευτῶν εἶχαν χάσει τὰ πασχάλια τους. Ὅλο ἐπάνω ἐκόντιαζαν. Καὶ χίλιες δυὸ φορὲς ψιθυρίζοντας ἐπανελάμβανον ἀναμεταξύ των: — Νά, κόμματος, γιὰ νὰ κρατῆ τὰ π'ρακτικὰ μᾶς!..

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ εἰς τὴν ζωὴν του ποῦ ἀγαποῦσε με τόσον πάθος καὶ με τόσην εὐκρίνειαν ὁ κ. Τάσος Ἐυλαγκούρης, ὁ νεαρὸς πρωτόβγαλτος βουλευτὴς με τοὺς ρεμβώδεις ὀφθαλμούς, τοὺς διαρκῶς προσηλωμένους εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ κ. Ἐυλαγκούρης εὔρεν ὅ,τι ἐζήτει τόσα χρόνια τώρα. Τὴν τελευταίαν γυναῖκα, τὸν ἰδεώδη τύπον τῆς ἐρωμένης, μίαν γυναῖκα λεπτήν, αἰθερίαν, ἕνα πλασματικὸν ζυμωμένον με τριαντάφυλλα κοί με γάλα, τὴν κυρίαν Ἐδανθίαν Χαρούνην.

Τὸ εἰδύλλιον τῆς κ. Χαρούνης καὶ τοῦ κ. Ἐυλαγκούρη ἐπλέκετο με σίγην καὶ με φλογερὰ γραμματάκια, τὰ ὁποῖα τῆς ἐστειλε καὶ τὰ ὁποῖα παρεγγέμιζε με ἄνθη καὶ με εἰκόνας ἀγγέλων. Ὡς βλέπετε, ὁ ἔρως των ἦτο πολὺ ποιητικὸς. Ἄλλ' ἡ κυρία Χαρούνη ἤθελε καὶ ὀλίγην πραγματικότητα καὶ ἀπεφάσισε μίαν νύκτα ποῦ εἵλειπεν ὁ ἄνδρας της εἰς τὸν Πειραιᾶ νὰ ἀνοίξῃ τὴν πόρταν εἰς τὸν ἀγγελόν της καὶ νὰ τὸν δεχθῆ εἰς τὸν κοιτῶνα της.

Ἡ ἀπόφασίς αὐτὴ ἔκαμε ἔξω φρενῶν ἀπὸ εὐτυχίας τὸν κ. Ἐυλαγκούρη. Ὁ νεαρὸς βουλευτὴς με τὴν ζωηρὰν φαντασίαν καὶ τοὺς ρεμβώδεις ὀφθαλμούς διὰ τὸ σπῆτι τῆς κυρίας Χαρούνης ἐτρεμεν ὄλος, διὰ δὲ εἰσεχώρησεν εἰς τὸ δωμάτιόν της παρ' ὀλίγον νὰ λιποθυμήσῃ. Ἡ κυρία Χαρούνη ἐξ ἄλλου μόλις συνεκρατέτο. Ὁταν τὸν ὠδήγει εἰς τὸν κοιτῶνα της ἦτο ὠχρὰ ὡς κηρός. — Σὲ ἀγαπῶ, τοῦ ἔλεγε, σὲ ἀγαπῶ, δίδει εἶσαι ὁ ποιητικώτερος ἄνθρωπος ποῦ ἐγνώρισα εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Ἐυλαγκούρης εἰσεβίβησεν εἰς τὸ ἀπαστρῶπιον ἐκεῖνο μέγαρον καὶ πλησίον τῆς ὠραίας ἐκείνης γυναίκος, δὲν ἤξευρε πῶς νὰ ἀρχίσῃ. Ἡ συγκίνησις τοῦ εἶχε παραλίγη τὰ νεῦρα Τέλος κατέβαλεν ὑστάτην προσπάθειαν καὶ ἐπιθύρσειεν: — Εἶσαι ἄγγελος...

Ἡ κυρία Χαρούνη τὸν ἐνηγκαλίσθη. Ἄλλ' ὁ κ. Ἐυλαγκούρης ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν συγκίνησιν ἀφήκε τὰς χεῖρας του νὰ πέσουν ἀδρανεῖς.

Μὰ τόσον πολὺ φοβῶσαι; τὸν ἐρωτᾷ ἡ κυρία Χαρούνη μειδιῶσα,

Ὁ κ. Ἐυλαγκούρης δὲν ἀπήνησεν, ἀλλ' ἔφερε καὶ τὰς δύο χεῖρας ἐπὶ τῆς κοιλίας του τὴν ὅποιαν ἐπίσπε ποιῶν μορφοφορμὸν τινα ὡς νὰ ἤθελε νὰ δείξῃ ὅτι κατὰ ἡσθάνετο ἐκεῖ.

Ἡ μεγάλη συγκίνησις, ὁ ἀπερίγραπτος φόβος, ὁ ὀποῖος τὸν εἶχε καταλάβει ἐξ ὀλοκλήρου, ἴσως καὶ ἡ ὑγρασία τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς κοιλίας τοῦ δυστυχικοῦ δημοδιδασκαλοῦ με τὴν ζωηρὰν φαντασίαν καὶ τοὺς ρεμβώδεις ὀφθαλμούς.

Ἡ κυρία Χαρούνη δὲν ἤξευρε τί νὰ ἐποθέσῃ. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι ἦτο σιωπηρὰ ἐκδήλωσις ἔρωτος, ἀλλ' ἔπειτα ἐνεθυμήθη ὅτι ὁ ἔρως κατοικεῖ ἐπάνω ἀπὸ τὸν στήμαρον καὶ ὅτι οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τὴν παράδοξον ἐκείνην μουσικὴν ἢ ὁποῖα ἐξήρχετο ἀπὸ τὰς χορδὰς τῶν ἐντέρον.

Ἀίετρεσαν λεπτὰ βαθεῖα σιγῆς. Ὁ κ. Ἐυλαγκούρης κάτωχρος εἶχε διπλωθῆ εἰς δύο. Καὶ μόνον ἡ σκέψις ὅτι με τοιοῦτους πόνοους εὐρίσκετο πλησίον ἐκείνης καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἄρωματισμένου κοιτῶνος της, τοῦ ἐσταματοῦσε τὸ αἷμα καὶ τὸν ἐπάγωνε. Ὑπὸ τὸ κράτος δὲ τῆς διπλῆς τῶρα συγκινήσεως οἱ πόνοι ἠῤῥξαν καὶ ἰδρῶς ἀγωνίας ἔρρεεν ἀπὸ τὸ μέτωπόν του.

Ἡ κυρία Χαρούνη τέλος ἔκρινε πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἠρώτησε με λιγωμένην φωνήν:

— Μὰ τί ἔχεις, ἀγγελε μου;... Δὲν μ' ἀγαπᾷς; ... — Πολ. ἄλλ', εἶπε με σφιγμένην φωνήν ὁ ἀτυχῆς ἐραστής.

— Τότε γιατί κάνεις εἶτοι; — Νὰ φύγω... πρέπει νὰ φύγω... εἶπεν εἰς τὸν αὐτὸν τόνον ὁ κ. Ἐυλαγκούρης καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν διάδρομον.

— Ὁχ, κ' ἂν μυριστῶ τίποτα, κ' ἂν μυριστῶ τίποτα... Ἔτσι πάλιν ἐμονολόγει ὁ κ. Χαρούνης, τὸν στερεότυπον ἀπειλητικόν του μονόλογον, καὶ διὰν βιαστικὸς ἔφθασεν εἰς τὸ σπῆτι του, ἐκτύπησε ἀμέσως τὴν θύραν.

Τὰ κτυπήματα εἰς τὴν ἐξώθυραν ἀκουσθέντα μῆσα, ἠνάγκασαν τὸν κ. Ἐυλαγκούρη καὶ τὴν κυρίαν Χαρούνη νὰ ἀποσοχωρήσουεν ἐντρομοί.

— Ὁ δυστυχία μου!... Ὁ ἄνδρας μου!, ἀνεφώνησεν ἡ κυρία Χαρούνη... Εἶνε αὐτός, τὸν ἀναγνωρίζω ἀπὸ τὰ κτυπήματα.

Ἡ ἐξώθυρα ἠνοιξε καὶ ἠκούσθησαν τὰ βαρῆα βήματα ἀνδρός, διευθυνόμενα πρὸς τὸν κοιτῶνα τῆς κ. Χαρούνης. Ὁ κ. Ἐυλαγκούρης παρ' ὀλίγον νὰ ἐλιποθύμει εἰς τὸν διάδρομον, ἀλλὰ προλαβούσα ἡ κυρία Χαρούνη τὸν ἐπῆρεν εἰς τὸ δωμάτιόν της καὶ ἐκλείδωσε τὴν θύραν.

Ὁ νέος κίνδυνος, ἐμπνεύσας νέους φόβους εἰς τὸν νεαρὸν ἐκ Τρινακρίας βουλευτὴν με τοὺς ρεμβώδεις ὀφθαλ-

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΦΑΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ

ΠΡΩΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Εκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Πέμπτην.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

6 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 6

Τὰς συνδρομὰς ὄρωσθε σ' ὄσους φιλοῦν κυρίας... Ἐπὶ δὲ δραχμῆς, ἀλλὰ μπροστὰ, γὰ χάριν ποιικιλίας...

Ἄνακοινοῦμεν δὲ παντὶ λιμοκοντόρῳ τσελεπή... Ὅτι πωλοῦμεν σώματα τοῦ «Φλέρτ» ἀνελλιπή...

μοῦς, ἠῦξῃσε τοὺς πόνοὺς καὶ ἐτάχυνε τὴν λύσιν τοῦ δράματος.

— Ἐνε ἀδύνατον νὰ κρατηθῶ πλέον, ἐπιθύρῃσεν ὁ δυνασυχῆς, πρέπει νὰ σοῦ 'αῶ. Ἀλλὰ τί νὰ κάμω τώρα;... Τί νὰ κάμω;..

Ἡ κυρία Χαροῦνη τὸν ἐπλησίασε τρέμουσα.

— Μὴ 'μιλεῖς καθόλου... Θὰ προδοθῶ με!..

— Ἀλλὰ... εἶνε... ἀδύνατον... Τελειώνω...

Ἡ κυρία Χαροῦνη τότε ἠγγύθησεν περὶ τίνας ἐπρόκειτο!

Ἀλλὰ ἦτο ἀργὰ πλέον. Ὅκ Ἐυλαγκούρης ἀπ' ἐνὸς δὲν ἐκρατεῖτο, ἐξ ἄλλου ὁ κ. Χαροῦνης ἐκτιποῦσε τὴν θύραν τῆς.

— Γιατὶ δὲν ἀνοίγεις, Ἐδανθία;... Ἄνοιξε γρήγορα.

Ὅκ Ἐυλαγκούρης μὲ τὴν ψυχὴν εἰς τὰ χεῖλη ἐπλησίασεν εἰς τὸ ὄσ τῆς κυρίας Χαροῦνης καὶ ἐτραύλισε:

— Δὲν ὑπάρχει κανένα παράθυρο νὰ πηδήσω;

Ἡ κυρία Χαροῦνη τρέμουσα ἐκ τοῦ φόβου, τοῦ ἔδειξε τὸ κρεβάτι τῆς, καὶ τοῦ εἶπε σιγὰ, σιγὰ:

— Δὲν ὑπάρχει παράθυρον χορηγῶν... χάσωσιν ἐκεῖ ἀπὸ κάτω.

Ὁ κ. Ἐυλαγκούρης καὶ ὄρχας ἐδίστασεν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐπέκρινεν εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ σφοδρῶς ἐφθασε μέχρι τῆς κλίνης, ἀλλὰ πρὶν προσφθῆσαι νὰ τρυπώσῃ, δύο κλωτσιεὶς τοῦ κ. Χαροῦνης εἰς τὴν πόρταν τὸν ἔκαμαν πτώμα.

— Γιατὶ δὲν ἀνοίγεις;... Γιατὶ δὲν ἀνοίγεις; Τί συμβαίνει; ὄρωτο ἔξω ὁ κ. Χαροῦνης. Ἄνοιξε ἢ θὰ σπάσω τὴν πόρτα...

— Γιατὶ δὲν ἀνοίγεις, Ἐδανθία;... ἐπανελάμβανε ἀφρίζων ὁ Χαροῦνης. Κάτι μοῦ μυρίζεται ἄτιμη!..

Ἡ κυρία Χαροῦνη ἐτήρει σιγὴν ἕως οἷον τακτοποιηθῆ ὑπὸ τὴν κλίνην ὁ κ. Ἐυλαγκούρης. Ἀλλ' αἰ τελευταῖαι ἀπειλαὶ τοῦ κ. Χαροῦνης καὶ ὁ πληοαῖζον κίνδυνος ἐπέφεραν τὸ ἀποτέλεσμα.

Προσῆλθε δι' ὑπαίτην φορὰν ἱκετευτικούς ὀφθαλμούς πρὸς τὴν ὀροσφῆν, καὶ ἀφῆκε πνιγμένην κραυγὴν.

Ἐνας θύρβος ἀλλόκοτος ἠκούσθη. Καὶ ὁ μὲν νεαρὸς βουλευτὴς μὲ τὴν ζωηρὰν φαντασίαν καὶ τοὺς ρεμβώδεις ὀφθαλμούς ἐπνίξε κάποιον στεναγμὸν ἀνακουφίσεως, ἢ δὲ κυρία Χαροῦνη ἔφερε τὸ ρινόμακτρον εἰς τὴν σῖνα.

Ὁ θύρβος ἐφθασε καὶ μέχρι τῶν ἀκοῶν τοῦ ἀναμνηστικῶ ἔξω κ. Χαροῦνης.

Ἡ παρῶσις δὲν διάσωσε ἂν ἐφθασε καὶ τὸ μῦθον.

Ἀλλ' ἴσως νὰ ἐφθασαν καὶ τὰ δύο, διότι ὁ κ. Χαροῦνης ἐγκαταλείψας τὸ σχέδιον τῆς διαρρήξεως τῆς θύρας, ἐξῆλθε καὶ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν ἀφρίζων μὲ λύσαν:

— Ἄτιμη!.. Βρὼ δὲ μ' α!... Βρὼ δὲ μ' α!..

Ἡμίσεις πῶς δὲν τὰ μνηστικὴ κ' α!..

Ο ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ

ΦΛΕΡΤ ΘΕΑΤΡΑ

ΘΕΑΤΡΑ.—ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ.—... Ἀχανὲς καὶ ἐρημία. ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ.— Ἡ κυρία Σάρρα ἐν γρηθῇ ἢ ἐξηντάρα; ἀφ' οὗ μᾶς ἐπῆρε 47 χιλιαδοῦλες διὰ τὰς 3 παραστάσεις...

Τὴν Πέμπτην μὲ τὰς «Μαγίσσας» μᾶς ἔκαμε ὄλους καὶ μᾶς ἐπίασεν εὐκοιλιότης; ἐνθ' τὴν Παρασκευὴν ὁ «Ἀετιδέυς» τῆς ἔδωκε τὸ σχετικὸ τῆς μαγικῆς. Ἡ κατῳμένη ἢ Σάρρα. Προχθὲς τέλος πάντων ἀνεχώρησε Τί σ' ὑ γ κ ι ν η τ ι κ α ι ἰ σ κ η ν α ι εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν...

ΚΟΝΣΕΡΤΑ.—Τ' ἔχεις Γιαννῆ—τ' εἶχα πάντα. Τὰ ἴδια Κονσέρτα μὲ τὰ ἴδια κ ἄ ρ ρ α πάντοτε. Εἰς τὸ ΓΚΑΙΤΕ κόσμος κάθε βράδυ. Ἐννοεῖται, δὲν λείπουν οἱ σχετικοὶ Γ. Β. καὶ Σ. Κ. λαμπροὶ φίλοι καὶ ἐνδοξοὶ ἀγαπητικοί. Εἰς τὸν ΥΠΟΓΕΙΟΝ κ' ἔκει τὰ ἴδια. Ἡ Διὰ κ' α, ἢ Σωσάνα, καὶ ἢ Ἐλάν... καὶ εἰς τὸν ἈΣΤΕΡΑ ἀμάνδες καὶ σαμπαῖ. Εἰς τὸ ΣΥΝΤΑΓΜΑ (Καπερώνη) ἢ ὀρχήστρα τοῦ ἀγαπητοῦ μαέστρου κ. Διμέντου, εἰς τὴν ΟΜΟΝΟΙΑΝ (Καπερώνη) ἔχει πιάσει ἄσσοι τοὺς Ρωμοῦνοὺς μὲ τὰ βιολιά. Εἰς τὸν ΠΑΡΑΙΑ τὸ Αἰ ΦΕΛ μὲ τὸν καλὸν κωμικὸν, καὶ τὸ ΛΥΡΙΚ μὲ κίνησιν ὅπως δὴπέτε.

Παρτὸν ὅμως γιὰτὶ ὅσ εἶνα στὰ καλά

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ»

Βλέπυρος —Κι' ἕνας γέρος, σάν κι' ἐμένα, πῶς μ' ἐκείνε θὰ μ π ο ὄτω κχι: προ τοῦ ἀκόμη τῆ; ζυγώτῃ, θὰ τοῦ... π ἔ σ η; [ρ ἔ σ η

Πραξαγόρα —Δὲν θὰ κάνουν ἀντιστάσεις. Βλέπυρος —Ὁ γυναικεὶς εἶχανε τὸ νοῦ ἀκμήτῃ νάχουν καὶ γι' αὐτὸ μιά γνώμη, καὶ προτῆτερα σκεφθῆκαν, νὰ μὴ μείνῃ, ὅπως εἶπα, δῆλω; β ο ὄ λ ω μ α μὴ τ ρ ο ὄ π α.

Βλέπυρος —Ἐ, κχι τῶ; ἀνδρῶν ἢ τ ρ ὄ π α τότε πειὰ τί θ' ἀπογίγῃ, ποῦ θὰ τρέχουνε κι' ἐκεῖνο; μὲ τοὺς ἄσχημοὺς νὰ μ ε ἰ ν ο υ ν, καὶ τοῦ; ἄσχημοὺς ν' ἀφίνουν;

Πραξαγόρα —Ἡ περὶ ἄσχημοὺς θ' ἀρπάξουν τὰ περὶ ἄσχημα παιδιὰ, ὅταν φευγὸν ἀπ' τὰ δάπτνα, νὰ περνᾶνε τὴ βραδεία; οἱ δὲ ἄτχημοὶ θὰ βρίζουν στὰ δημόσια τὰ μέρη τῆ; περὶ ἄσχημοὺς σὸ χ ἔ ρ ι,

καὶ δὲν θὰ μπόρῃ γυναικὰ μ' ἕναν ἄσχημον νὰ μείνῃ, στυδ; ζαβὸ, καὶ στυδ; ἄσχημοὺς ὅταν κῶρωθαι δὲ τ ὀ δ ἰ ν η. Δικαιώματα γὰ ἄλους θ' ἔχῃ ὁ νόμος μᾶς τὰ ἴδια καὶ οἱ ἔμποροι, κι' ἐκεῖνοὶ ποῦ φέρουν τὰ δαχτυλίδια, θὰ ρεζιλευθῶνε ὅλοι, ὅταν ἔναι μὲ ἀρβύλα θὰ τοὺς πῆ; «εἶν' ἢ σερῖ μ' α, κάτσε ἔξω σὺ καὶ φύλα», «κι' ὅταν τῆ ὀ σ ο υ λ ε ἰ ἄ μ ο υ κ ἄ ν ω ὄτ' οὗ σὺ θὰ πᾶς ἀπάνω».

Βλέπυρος —Βρὲ γιὰ στάσου κι' ἔτσι ὅπως θ' ἄμασ' ὄλοι ἄνω-κάτω, πῶς κανένας θὰ μπόρῃ νὰ γνωρίζῃ τὰ παιδιὰ του; Πραξαγόρα —Τὶ θὰ θέλει νὰ τὰ ζέρῃ; ὄλ' οἱ νέοι πέρα-πέρα ὄσοι μεγαλειτέρου θὰ τὸν λένε καὶ πατέρα.

Βλέπυρος —Ἀλλὰ τότε στὰ χωράρα ποῖος θὰ μείνῃ γεωργός; Πραξαγόρα —Θά'ν οἱ δούλοι. τί σὲ μέλει; σὺ θὰ κάθῃσαι ἄργος, καὶ τοῦ ρωλογοῦ ὁ ἴσκιος δέκα πόδες σάν μακραίνῃ, θὰ τραβῆς γιὰ τὸ τραπέζι ποῦ γεμάτο θὰ προσμένῃ.

Βλέπυρος —Καὶ γιὰ ρουχισμὸ ποῖον τρόπο ἔχετε σκοπὸ νὰ βρῆτε; Πραξαγόρα —Τὰ παλῆα σὰς θὰ φορῆτε. Ὅλο θὰ περνοῦν τὸ ἴδιο, κι' ὄλα θὰ τὰ κάνω ἕνα, καὶ ἢ πόλις μᾶς θὰ γείγῃ ἕνα σπῆτι γιὰ καθένα.

Καὶ τὰ δικαστήριά σας κ' ἢ στοῖς σας, κατοικίαις θὰ γενοῦν τῆς ἀφεντιᾶς σας. Βλέπυρος —Καὶ τῶν δικαστῶν τὸ βῆμα τί θὰ γίγῃ λὲς ἐσὺ; Πραξαγόρα —Ὅλ' γεμίξῃ ἀπὸ κρατήρες κι' ἀπὸ στάμνες μὲ κρασί, καὶ θὰ βάλω παιδαρέλια, ποῦ θὰ ψάλλουν μὲ χαρὰ ὄλες τῆ; ἀνδραγαθίαις κ' ἀνεὸς παλλῆχαρᾶ. ἔτσι ἀπὸ τὴν ντροπῆ του ἂν φανῇ κανεὶς δευλός, νὰ μὴ ἔρχεται νὰ τρώῃ.

Βλέπυρος —Εἶν' ὁ λόγος σου καλός. Πραξαγόρα. Αὐτὰ λοιπὸν θὰ νὰ γενοῦν σ' αὐτῆ τὴν κοινωνία, καὶ σ' ὄλους θὰ προσφέρουμε τὰ πάντα μ' ἄφρονία.

Κι' ὅποιος μεθῆ, στέφανο στὴν κεφαλὴ θὰ φέρῃ, κι' ἀπ' τὸ τραπέζι θὰ τραβᾷ μ' ἕνα δαδί στὸ χέρι... ἢ δὲ γυναῖκες ἔτοιμες θὰ σ τ ἔ κ ο υ ν στὰς διόδους, καὶ σ' ὅποιους ἐπιστρέφουνε θὰ πέφτουνε μ' ἐφόδους καὶ θὰ τοὺς λένε: «Ἐλα μ' ἐμᾶς; ἔχουμε μιά κοπέλλα μικρούλα ποῦνε τρέλλα»

«Κι' ἐδῶ μιά κάτσηρη θὰ βῆ; πούναί θεὰ στὰ κίλλη ἀπὸ τ' ἀπάνω πῆμα θὰ τοῦ φωνάζῃ; ἢ ἄλλη; μὰ πρὶν μ' ἐκείνη κ ο ι μ η θ ῆ; ἐμ' ἐμένα περὶ μπροστὰ θάρρηξαι.»

Μὰ πίσω ἀπ' τοὺς ἄσχημοὺς, ποῦ θᾶνε στὴν ἐντέλεια, κι' ἀπὸ τὰ παιδαρέλια, θ' ἀκολουθοῦν οἱ ἄσχημοὶ καὶ τοῦτα θὰ τοὺς λένε: «Ἐ, ἔ! τοῦ λόγου σου! ποῦ πᾶς; σάν σὲ φωνάζουν μπατιε, μὴ δὲν θὰ κ ἄ ν η ς μὲ χαμῆα, γιὰτ' ἐψηρίσθη σ τ ἣ ὀ σ ο υ λ ε ἰ ἄ νὰ προηγήται ἢ ἄσχημιά.»

Τώρα στὴν πόρτα κάθησε τοῦ λόγου σου καὶ φύλα, καὶ πάρε διφορεθὲς σικίαις καὶ ξερομάσσα φύλλα! Γιὰ πῆς μου τώρα ὄλ' αὐτὰ σ' ἀρέσουν;—Βλέπυρος. Μὰ χαρὰ! Βλέπυρος.—Θὰ τρώμε ἀπὸ σήμερα; Πραξαγόρα.— Σὺ τῶπα πῶς θὰ γίγῃ. Τώρα νὰ παύω σκέπτομαι καὶ τὴν π ο υ τ α ν ω σ ὄ ν η

(Συνέχεια εἰς τὸ προδεχῆς)

«ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ»,— ΑΘΗΝΑΙ

* * * Βρὲ Κῶστα μαραγγῆ (Βαθρ). ἀλήθεια σ' ἔδειξε ἢ γυναικὰ σου;— Καὶ τώρα στὰ χωράρα; * * * Δεσποινίς Γ' (ὀδὸς Ἄλκ.) χαιρετισμοὺς ἀπὸ τὸν φίλον κ. Β. Γ. Τ.

ΕΠΙΡΑΙΕΥΣ

* * * Κόριε Α. Κ. πῶς πηγαίνει τὸ κυνήγι τῶν ἀρρένων;— Προσεκτικώτερος παρακαλῶ διδοὶ σὲ ἐνόησαν.

* * * Νεαρὲ μου γυμνασιόπαι Ἐ. Α. γ. καὶ μὲ τῆς ἀρσενικαῖδες τὰ βαλεὶς βλέπω. Νομίζω ὅμως οὐ δὲν θὰ ἐπιτύχῃς. * * * Ἀλλὰ καὶ σὺ ἀγαπᾷς Π. Φ. πῶς πηγαίνει εἰς τοὺς ἐρωτᾶς σου μὲ τὴν Μαρτῆς ὄσοθ Κόν; * * * Ἀγαπᾷς μου ἀρσενικαῖς Ἄθ. καὶ μὲ τοὺς ὀπαλλῆλους τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἀκόμη; Διὰ τοῦτο μὲ εἰσιτήριον τῆς πηγανίνας εἰς τὴν ἀγῆ! * * * Μὰ δὲν ἠσυχάζετε τέλους πάντων ὀλιγόν καλὰ μου μοδιστράκια; (ὀδὸς Πινδάρου). * * * Ὅλους τοὺς πειράζετε.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* * * Ἀριστ. Κ. (Σπάρτην) πῶς πάνε οἱ ἐρωτες μὲ τὴν ἀπέναντι σου κόρην τοῦ Σιδηροδρομοῦ;— Στὸ Παλιὸ Κάστρο λοιπὸν;— Ἄλλὰ πῶς καὶ λιγάκι ἔ; * * * Παντρεμένη κ. Π. (ὀδὸς Δημ. Βόλον) νύκτα μὲρα σὸ παράθυρο;— Τὶ διάβολοι! Καὶ τὸ ἀντίκρου σὰς παντοπαλεῖον; * * * Καὶ σεις νεαροὶ μου Χ. Χ. καὶ Β. Χ. (Βόλον) ἀφανίσαιτε τοῦ κόρου τὰ μανταρίνα. * * * Κόριε Ηλ. Ζρ. (Βόλον) κῆρα πρῶτα τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἶπειτα τὰ πάρα πέρα. * * * Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία διοτροφόρε Ι. Κρ. (Βόλον)—Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία μὲ τὴ μοδιστράκια. * * * Σπαθᾶτε (Πορταριὰν) πῶς πάνε αἱ σχέσεις μὲ τὸ ἰ ε ρ α τ ε ἰ ο ν —Σὰς συγχάρω, εἶσθαι πολὺ καὶ κληρικώφρων * * * Καὶ σὺ κ. Δ. Μρ. (Πορταριὰν) πῶς πάνε μὲ τὴν δῖδα Ε. Μρ.; * * * Σ' αὐτὸ τὸ ἀκατοκῆσθ σπῆτι ὄλοι σὰς ἐνόησαν. * * * Καὶ σεις δεσποινίς Ὅλγα (Πορταριὰν) τὸ παρακάνετε, ἀλλὰ καὶ σεις δεσποινίς Φλ. δὲν πάτε πίσω. * * * Δὲν μοῦ λέτε δεσποινίς Ἄσ Κ (Βόλον) γιὰτὶ τόσας πολλὰς ἐποκέψαι; * * * Ἡ γειτονιά πολὺ ἀνησυχεὶ μὲ τὰ μαντολίνα τῆς διεθνούς παρίας.— Ἄχ αὐτὸς ὁ σαπνοκοῖος. * * * Νεαρὲ καὶ μὰρε καπνέμπορε (Καρδίτσιαν) δὲν ἠσυχάζεις μανθᾶνω. * * * Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ παρῆα ἢ συγκειμένη ἀπὸ παντὸς εἶδους ἐπαγγελμᾶτα μὲ κηῆρες (Καρδίτσιαν) μανθᾶνω οὐ κάνει πολλὰς ἀνησυχίας. * * * Πολὺ μικρὸς μὲν ἤρχιστε τοὺς ἐρωτᾶς κ. Π. Α' (Ἀργυσόλιον). μὲ τὴν Μ.— Γιατὶ ἐτοὶ μικρὸς μου; * * * Ὁρεβουὰρ λοιπὸν τὴν προσεχῇ Πέμπτην μὲ χίλια φίλια.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* * * Ἀριστ. Κ. (Σπάρτην) πῶς πάνε οἱ ἐρωτες μὲ τὴν ἀπέναντι σου κόρην τοῦ Σιδηροδρομοῦ;— Στὸ Παλιὸ Κάστρο λοιπὸν;— Ἄλλὰ πῶς καὶ λιγάκι ἔ; * * * Παντρεμένη κ. Π. (ὀδὸς Δημ. Βόλον) νύκτα μὲρα σὸ παράθυρο;— Τὶ διάβολοι! Καὶ τὸ ἀντίκρου σὰς παντοπαλεῖον; * * * Καὶ σεις νεαροὶ μου Χ. Χ. καὶ Β. Χ. (Βόλον) ἀφανίσαιτε τοῦ κόρου τὰ μανταρίνα. * * * Κόριε Ηλ. Ζρ. (Βόλον) κῆρα πρῶτα τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἶπειτα τὰ πάρα πέρα. * * * Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία διοτροφόρε Ι. Κρ. (Βόλον)—Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία μὲ τὴ μοδιστράκια. * * * Σπαθᾶτε (Πορταριὰν) πῶς πάνε αἱ σχέσεις μὲ τὸ ἰ ε ρ α τ ε ἰ ο ν —Σὰς συγχάρω, εἶσθαι πολὺ καὶ κληρικώφρων * * * Καὶ σὺ κ. Δ. Μρ. (Πορταριὰν) πῶς πάνε μὲ τὴν δῖδα Ε. Μρ.; * * * Σ' αὐτὸ τὸ ἀκατοκῆσθ σπῆτι ὄλοι σὰς ἐνόησαν. * * * Καὶ σεις δεσποινίς Ὅλγα (Πορταριὰν) τὸ παρακάνετε, ἀλλὰ καὶ σεις δεσποινίς Φλ. δὲν πάτε πίσω. * * * Δὲν μοῦ λέτε δεσποινίς Ἄσ Κ (Βόλον) γιὰτὶ τόσας πολλὰς ἐποκέψαι; * * * Ἡ γειτονιά πολὺ ἀνησυχεὶ μὲ τὰ μαντολίνα τῆς διεθνούς παρίας.— Ἄχ αὐτὸς ὁ σαπνοκοῖος. * * * Νεαρὲ καὶ μὰρε καπνέμπορε (Καρδίτσιαν) δὲν ἠσυχάζεις μανθᾶνω. * * * Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ παρῆα ἢ συγκειμένη ἀπὸ παντὸς εἶδους ἐπαγγελμᾶτα μὲ κηῆρες (Καρδίτσιαν) μανθᾶνω οὐ κάνει πολλὰς ἀνησυχίας. * * * Πολὺ μικρὸς μὲν ἤρχιστε τοὺς ἐρωτᾶς κ. Π. Α' (Ἀργυσόλιον). μὲ τὴν Μ.— Γιατὶ ἐτοὶ μικρὸς μου; * * * Ὁρεβουὰρ λοιπὸν τὴν προσεχῇ Πέμπτην μὲ χίλια φίλια.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* * * Ἀριστ. Κ. (Σπάρτην) πῶς πάνε οἱ ἐρωτες μὲ τὴν ἀπέναντι σου κόρην τοῦ Σιδηροδρομοῦ;— Στὸ Παλιὸ Κάστρο λοιπὸν;— Ἄλλὰ πῶς καὶ λιγάκι ἔ; * * * Παντρεμένη κ. Π. (ὀδὸς Δημ. Βόλον) νύκτα μὲρα σὸ παράθυρο;— Τὶ διάβολοι! Καὶ τὸ ἀντίκρου σὰς παντοπαλεῖον; * * * Καὶ σεις νεαροὶ μου Χ. Χ. καὶ Β. Χ. (Βόλον) ἀφανίσαιτε τοῦ κόρου τὰ μανταρίνα. * * * Κόριε Ηλ. Ζρ. (Βόλον) κῆρα πρῶτα τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἶπειτα τὰ πάρα πέρα. * * * Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία διοτροφόρε Ι. Κρ. (Βόλον)—Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία μὲ τὴ μοδιστράκια. * * * Σπαθᾶτε (Πορταριὰν) πῶς πάνε αἱ σχέσεις μὲ τὸ ἰ ε ρ α τ ε ἰ ο ν —Σὰς συγχάρω, εἶσθαι πολὺ καὶ κληρικώφρων * * * Καὶ σὺ κ. Δ. Μρ. (Πορταριὰν) πῶς πάνε μὲ τὴν δῖδα Ε. Μρ.; * * * Σ' αὐτὸ τὸ ἀκατοκῆσθ σπῆτι ὄλοι σὰς ἐνόησαν. * * * Καὶ σεις δεσποινίς Ὅλγα (Πορταριὰν) τὸ παρακάνετε, ἀλλὰ καὶ σεις δεσποινίς Φλ. δὲν πάτε πίσω. * * * Δὲν μοῦ λέτε δεσποινίς Ἄσ Κ (Βόλον) γιὰτὶ τόσας πολλὰς ἐποκέψαι; * * * Ἡ γειτονιά πολὺ ἀνησυχεὶ μὲ τὰ μαντολίνα τῆς διεθνούς παρίας.— Ἄχ αὐτὸς ὁ σαπνοκοῖος. * * * Νεαρὲ καὶ μὰρε καπνέμπορε (Καρδίτσιαν) δὲν ἠσυχάζεις μανθᾶνω. * * * Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ παρῆα ἢ συγκειμένη ἀπὸ παντὸς εἶδους ἐπαγγελμᾶτα μὲ κηῆρες (Καρδίτσιαν) μανθᾶνω οὐ κάνει πολλὰς ἀνησυχίας. * * * Πολὺ μικρὸς μὲν ἤρχιστε τοὺς ἐρωτᾶς κ. Π. Α' (Ἀργυσόλιον). μὲ τὴν Μ.— Γιατὶ ἐτοὶ μικρὸς μου; * * * Ὁρεβουὰρ λοιπὸν τὴν προσεχῇ Πέμπτην μὲ χίλια φίλια.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* * * Ἀριστ. Κ. (Σπάρτην) πῶς πάνε οἱ ἐρωτες μὲ τὴν ἀπέναντι σου κόρην τοῦ Σιδηροδρομοῦ;— Στὸ Παλιὸ Κάστρο λοιπὸν;— Ἄλλὰ πῶς καὶ λιγάκι ἔ; * * * Παντρεμένη κ. Π. (ὀδὸς Δημ. Βόλον) νύκτα μὲρα σὸ παράθυρο;— Τὶ διάβολοι! Καὶ τὸ ἀντίκρου σὰς παντοπαλεῖον; * * * Καὶ σεις νεαροὶ μου Χ. Χ. καὶ Β. Χ. (Βόλον) ἀφανίσαιτε τοῦ κόρου τὰ μανταρίνα. * * * Κόριε Ηλ. Ζρ. (Βόλον) κῆρα πρῶτα τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἶπειτα τὰ πάρα πέρα. * * * Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία διοτροφόρε Ι. Κρ. (Βόλον)—Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία μὲ τὴ μοδιστράκια. * * * Σπαθᾶτε (Πορταριὰν) πῶς πάνε αἱ σχέσεις μὲ τὸ ἰ ε ρ α τ ε ἰ ο ν —Σὰς συγχάρω, εἶσθαι πολὺ καὶ κληρικώφρων * * * Καὶ σὺ κ. Δ. Μρ. (Πορταριὰν) πῶς πάνε μὲ τὴν δῖδα Ε. Μρ.; * * * Σ' αὐτὸ τὸ ἀκατοκῆσθ σπῆτι ὄλοι σὰς ἐνόησαν. * * * Καὶ σεις δεσποινίς Ὅλγα (Πορταριὰν) τὸ παρακάνετε, ἀλλὰ καὶ σεις δεσποινίς Φλ. δὲν πάτε πίσω. * * * Δὲν μοῦ λέτε δεσποινίς Ἄσ Κ (Βόλον) γιὰτὶ τόσας πολλὰς ἐποκέψαι; * * * Ἡ γειτονιά πολὺ ἀνησυχεὶ μὲ τὰ μαντολίνα τῆς διεθνούς παρίας.— Ἄχ αὐτὸς ὁ σαπνοκοῖος. * * * Νεαρὲ καὶ μὰρε καπνέμπορε (Καρδίτσιαν) δὲν ἠσυχάζεις μανθᾶνω. * * * Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ παρῆα ἢ συγκειμένη ἀπὸ παντὸς εἶδους ἐπαγγελμᾶτα μὲ κηῆρες (Καρδίτσιαν) μανθᾶνω οὐ κάνει πολλὰς ἀνησυχίας. * * * Πολὺ μικρὸς μὲν ἤρχιστε τοὺς ἐρωτᾶς κ. Π. Α' (Ἀργυσόλιον). μὲ τὴν Μ.— Γιατὶ ἐτοὶ μικρὸς μου; * * * Ὁρεβουὰρ λοιπὸν τὴν προσεχῇ Πέμπτην μὲ χίλια φίλια.

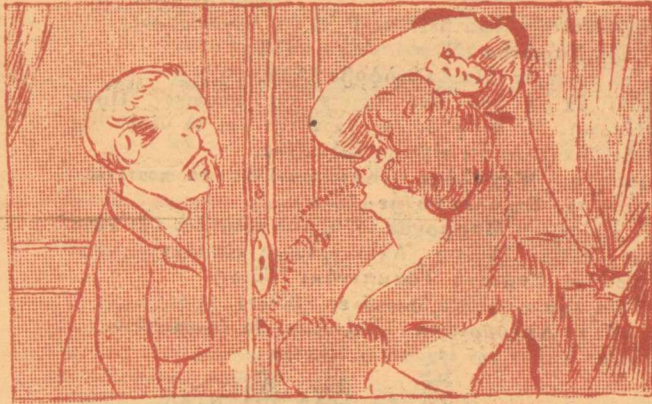
ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* * * Ἀριστ. Κ. (Σπάρτην) πῶς πάνε οἱ ἐρωτες μὲ τὴν ἀπέναντι σου κόρην τοῦ Σιδηροδρομοῦ;— Στὸ Παλιὸ Κάστρο λοιπὸν;— Ἄλλὰ πῶς καὶ λιγάκι ἔ; * * * Παντρεμένη κ. Π. (ὀδὸς Δημ. Βόλον) νύκτα μὲρα σὸ παράθυρο;— Τὶ διάβολοι! Καὶ τὸ ἀντίκρου σὰς παντοπαλεῖον; * * * Καὶ σεις νεαροὶ μου Χ. Χ. καὶ Β. Χ. (Βόλον) ἀφανίσαιτε τοῦ κόρου τὰ μανταρίνα. * * * Κόριε Ηλ. Ζρ. (Βόλον) κῆρα πρῶτα τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἶπειτα τὰ πάρα πέρα. * * * Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία διοτροφόρε Ι. Κρ. (Βόλον)—Πῶς πάει ἢ ἐρωτικὴ ἀλληλογραφία μὲ τὴ μοδιστράκια. * * * Σπαθᾶτε (Πορταριὰν) πῶς πάνε αἱ σχέσεις μὲ τὸ ἰ ε ρ α τ ε ἰ ο ν —Σὰς συγχάρω, εἶσθαι πολὺ καὶ κληρικώφρων * * * Καὶ σὺ κ. Δ. Μρ. (Πορταριὰν) πῶς πάνε μὲ τὴν δῖδα Ε. Μρ.; * * * Σ' αὐτὸ τὸ ἀκατοκῆσθ σπῆτι ὄλοι σὰς ἐνόησαν. * * * Καὶ σεις δεσποινίς Ὅλγα (Πορταριὰν) τὸ παρακάνετε, ἀλλὰ καὶ σεις δεσποινίς Φλ. δὲν πάτε πίσω. * * * Δὲν μοῦ λέτε δεσποινίς Ἄσ Κ (Βόλον) γιὰτὶ τόσας πολλὰς ἐποκέψαι; * * * Ἡ γειτονιά πολὺ ἀνησυχεὶ μὲ τὰ μαντολίνα τῆς διεθνούς παρίας.— Ἄχ αὐτὸς ὁ σαπνοκο

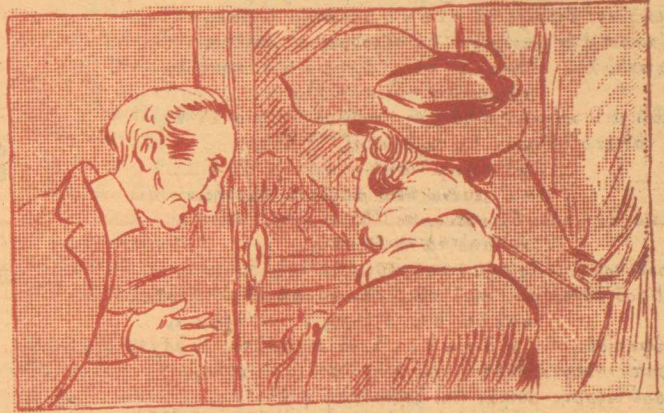

ΠΩΣ ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΡΟΥΣΦΕΤΙΑ

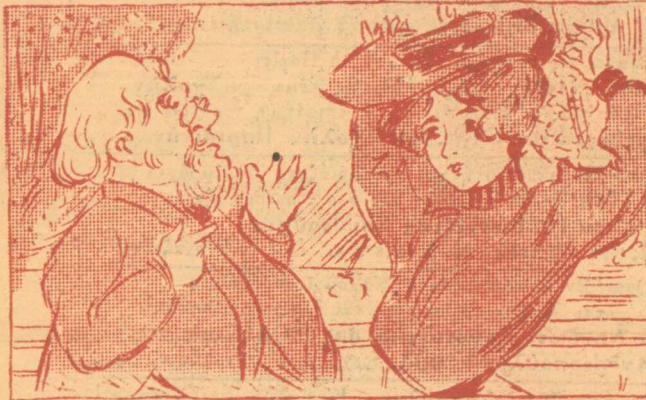
(Με τὸ ἀνοίγμα τῆς Βουλῆς)

Ἡ κ. ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΥΤΕΛΑΚΗ. — Παρακαλῶ μέσα εἶνε ὁ κ. Τμηματάρχης ;

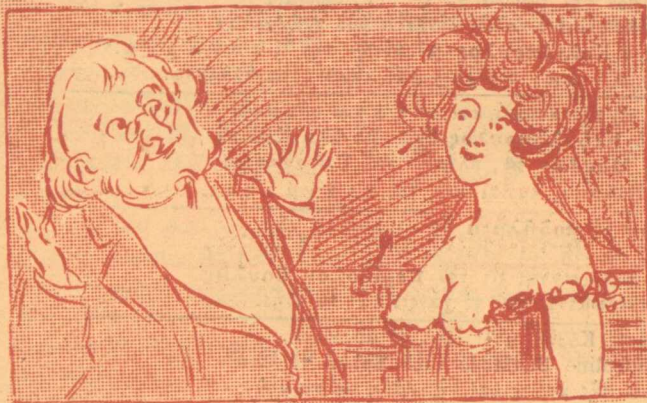
Ὁ ΚΛΗΤΗΡ ΤΟΥ κ. ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΟΥ. — Ὅσοια κυρία, εἰσέλθετε.

Ὁ κ. ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ. — Ἄ, τί λέτε κυρία !... Τι λέτε !... εἶνε ἀδύνατον, καθ' ὁλοκληρίαν ἀδύνατον νὰ γείνη αὐτὸς ὁ διορισμός...

— . . . . Μὰ σὰς βεβαίῳ δεῖ εἶνε, ἂν ὄχι ἀδύνατον, ἀλλὰ πολὺ δύσκολον... Λυποῦμαι πολὺ, ἀλλά...

. . . . Ὡραία μου κυρία, ἔχει ὅπως δήποτε μερικὰς δυσκολίας τὸ πρᾶγμα... Ὅχι ἦτιον δὲν σὰς ἀπειλίζω... Ἴσως πείσω τὸν κύριον Ὑπουργόν...

Ὁ ΚΛΗΤΗΡ. — Ὁ κ. Τμηματάρχης αὐτὴν τὴν σὺ γ-μὴν δὲν δέχεται. . . Ἐγὼ εἶρα σίαν...

Ὁ κ. ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ. — Μιζουδάκι μου, ὄχιτε λοιπόν... Νὰ ὁ διορισμός τοῦ Συζύγου σου...

Ὁ Κος ΚΟΥΤΕΛΑΚΗΣ. Λοιπὸν Μαρίκα ; Ἡ Κε ΚΟΥΤΕΛΑΚΗ. Ἀγροσύνη μου, Κουτελάκη μου, τὸ πήραμε τὸ ρουσφέτι. Ὁ κ. Τμηματάρχης ἐτήρησε τὸν διορισμόν σου...